

Handelsavtalen ble bedre!

Handelsavtalen er undertegnet. Totalt sett er den blitt betydelig bedre enn Folkebevegelsen forespeilet i sin informasjon før avstemningen. Tollbelastningen i forhold til medlemsalternativet er langt mindre enn det beløp som var beregnet i Folkebevegelsens motmelding når en tar hensyn til alle forhold.

I hovedsak skal storparten av vår industriproduksjon kunne selges tollfritt i EF fra 1 juli 1977. Tollnedtrappingen skal foregå i fem perioder med 20 prosent hver gang.

Noen varer får to og et halvt års forlenget overgangstid og noen få — vesentlig fra papirindustrien — 6 ½ år. Men også for disse varene er det oppnådd betydelige tollfrie og tollreduerte kvoter.

Inne i avisa refererer vi noen av de spørsmål som var mest omstridt før folkeavstemningen — hva som ble hevdet og hva som faktisk har vist seg å være tilfelle.

Tollbelastet
15 20%

80-85% tollfritt etter 4,5 år

eksport til EF
ca. 10 milliarder

Hva det kostet

- Noen få industrivarer faller utenfor hovedregelen om tollnedtrapping på 4,5 år, — de såkalte følsomme varene som EF mener de trenger beskyttelse mot.
- Papp- og papirindustrien vil få omlag halvparten av sin eksport (vesentlig avisepapir) tollfritt inn i EF etter normal tid. Blant de følsomme varer, er annet papir og papp som skal ha 11 års tollnedtrapping. Men for denne delen av eksporten er det oppnådd kvoteordninger. Samtidig som tollene blir redusert, økes mengdene av det kvantum som kan eksporteres med redusert toll. I gjennomsnitt ligger kvotene med ingen toll eller redusert toll 15 prosent høyere enn hva vi eksporterte til EF i perioden 1968—71. For eksempel er en av de viktigste varegruppene magasinpapir. Vi eksporterte i fjor 87 000 tonn til EF-landene. Import-taket i handelsavtalen er 112 000 tonn. Vår avtale for denne industri er betydelig bedre enn den svenske, — svenskene måtte nøye seg med kvoter på 8,5 prosent over gjennomsnittseksporten i den samme periode. Vi har også fått færre import-tak.
- Råaluminium får en tollnedtrappingstid på 7 år. Kvotene med reduserte tollsats er begynner på 190 000 tonn og økes fra år til år. Dessuten skal en viss mengde råaluminium som EF-landene bearbeider videre til eksport, kunne selges tollfritt. For i år omfatter denne ordning 80 000 tonn råaluminium. Innen to år skal vi kunne eksportere tollfritt eller med redusert toll 320 000 tonn. I fjor eksporterte vi 372 000 tonn. For aluminium halvfabrikata har vi fått høyere kvoter med redusert toll enn vi eksporterte i 1971.
- Andre følsomme varer er ferrolegeringer og siliciumkarbid. For alle disse varene er de tollreduerte kvotene betydelig høyere enn vår eksport i 1971.
- Sink, rayonull, magnesium og høykullholdig ferromangan har 7 års nedtrappingstid uten import-tak.
- For herdet fett ble det ikke oppnådd noen ordning. Det berører tre produsenter i Norge. Regjeringen har sagt den vil foreslå tiltak for denne industrien og ta saken opp på et senere tidspunkt. Fettsyrer skal tas inn i avtalen senere.
- Alt i alt vil industrien belastes med et tollbeløp som er anslått til en størrelsesorden av gjennomsnittlig 55 millioner kroner pr. år sammenliknet med medlemskapsalternativet. Vurderer man beløpet samfunnsøkonomisk, må det fratrekkes de tollinntekter som Norge får ved avtalen og som ellers ville ha gått til EF. Beregningen inneholder ellers svært mange usikkerhetsmomenter.

HVA VI VANT

- 80—85 prosent av vår eksport til EF vil være tollfri på samme tid som ved et medlemskap etter 4,5 år. Etter ytterligere 2,5 år vil 90—95 prosent av vår eksport til EF være uten toll, og de siste produsentene vil være tollfrie etter ytterligere fire år.
- Vi kan selv bestemme vår industripolitikk.
- Vi kan selv bestemme over vår handel med land utenfor EF.
- Vi kan selv bestemme vår landbrukspolitikk.
- Vi kan selv bestemme over vår fiskeripolitikk og har beholdt vår fiskerigrænse.
- Vi er ikke bundet til EF's planer for økonomisk og monetær union.
- Vi er ikke bundet av EF's regler om fri etableringsrett, frie kapitalbevegelser og fritt arbeidsmarked.
- Vi er ikke underlagt EF's sosialpolitikk og distriktpolitikk.
- Vi har fri disposisjonsrett over våre egne ressurser, blant dem oljen.
- Vi unngår prisstigning på matvarer som følge av EF-medlemskap. Vi sparer kontingenten til EF's administrasjon.
- Vi oppnår beskyttelse for våre egne, følsomme varer, blant dem konfeksjon, skotøy, enkelte plastvarer, glass, fargefjernsyn og bildekk. Tilsammen representerer de en import på 750—800 millioner kroner, og tjener til å beskytte 60 000 norske arbeidsplasser. Disse industriene får dermed tid til omlegging og rasjonalisering før de blir utsatt for full EF-konkurransen, samtidig som det står dem fritt å konkurrere på EF's marked om de ønsker det.
- Den spesielle kull- og stålavtalen innebærer betydelige fordeler for såvel stålprodusentene som stålforbrukerne, skipsbyggerier og verkstedindustri.

Brutto nasjonalprodukt 1970: 89 milliarder kr.

Fisk og fiskeprodukter

Fisk er en av våre viktige eksportvarer. Derfor var det viktig for Norge å få til en avtale også på dette området, selv om det egentlig ikke omfattes av en frihandelsavtale for industrivarer.

De ni EF-landene avtok i fjor 39 prosent av den norske eksport av fisk og fiskeprodukter. Forhandlingene medførte at 80 prosent av den norske eksporten av fiskeprodukter til EF vil kunne selges tollfritt eller med meget lav toll. Tollfrihet eller -reduksjon omfatter bl.a. den aller vik-

tigste vare, frossen fiskefilet, og også varer som frosne reker, brisling og krabbe.

For de tre bedrifter som produserer herdet fett, kan imidlertid avtalen skape problemer. Regjeringen har sagt at den vil ta opp disse spesielt.

Handelsavtalen rokker ikke ved Norges råderett innenfor den nåværende fiskerigrense. Norge vil videre innenfor rammen av folkeretten kunne regulere sin grense for å kunne sikre fiskeriene for framtida.

Landbruk

Norge har gitt innrømmelser for import fra EF av noen landbruksvarer, særlig frukt, planter, blomsterløk og avskårne blomster. Vesentlig gjelder det tolllettelser og friperioder for import. Tollnedskjæringene skal foregå i etapper fram til 1/1 1978. Innrømmelsene er ikke så store at de ventes å skape noen problemer av betydning for norske

produsenter.

Dessuten er det gjort avtale om noen industrielt bearbejdede landbruksprodukter, — storparten er allerede frihandelsvarer innen EFTA. I tillegg kommer noen nye varer som barnemat, makaroni, brød, is og yoghurt. En variabel avgift som tar hensyn til forskjellen i råvarepriser, skal beholdes.

Tre- og treforedling

En rekke produkter basert på skogsvirke som sponplater, wallboard og møbler får tollens fjernet etter 4,5 år som ved medlemskap. Derimot blir nedtrappingstiden for toll og papirprodukter 11 år. Et vesentlig unntak er avis-papir som alene utgjør ca. 40 prosent av eksporten til EF på dette området.

For de enkelte papp- og papirprodukter utover avis-papir, er det fastsatt romslige im-

port-tak med redusert toll, høyere enn for de øvrige EFTA-land, unntatt Finland, og betydelig over vår eksport i fjor.

Storbritannia og Danmark har — som tidligere EFTA-partnere — adgang til å innrømme tollfri import i hele overgangsperioden. Denne adgang vil ventelig bli benyttet for hovectyngden av vår eksport dit ved de forestående forhandlinger om dette.

Skipsfart

Norge har under forhandlingene uttrykt ønske om en avtalefestet konsultasjonsordning om skipsfartsspørsmål. Ettersom EF ennå ikke har utformet noen skipsfartspoli-

tikk, var det ikke grunnlag for å inngå noen avtale.

Spørsmålet vil trolig bli reist på nytt dersom norske skipsfartsinteresser ser seg tjent med det.

Veiledende import tak

At en vare er følsom, vil ikke si det samme som at Norge ikke kan eksportere den til EF. Men i en overgangstid blir det satt importtak eller veiledende tak, såkalte plafonder, for hvor mye som kan eksporteres til redusert toll. Øker eksporten utover dette, har EF adgang til å pålegge toll på sin import i overgangsperioden. Vedtak om dette må gjøres i hvert enkelt tilfelle etter at et av medlemslandene har krevd det. De veiledende importtakene øker fra år til år i overgangstiden, i regelen fem prosent.

Om handelsavtalen

Jeg vil påstå at det ville ha vært mer nødvendig med støtteiltak for industrien ved et medlemskap i EF enn tilfellet er nå.

Handelsminister
Hallvard Eika.

Handelsavtaler, til forskjell fra medlemskap, er basert på de deltakende parters fullkomne selvstendighet.

Medlem av EF-kommisjonen, den franske repr. Deniau, iflg. Aftenposten 4. september 1972.

Avtalen er i det alt vesentlige bygget over samme lest som de øvrige avtaler. Dessuten vil man finne vesentlige innrømmelser som har sin bakgrunn i spesielle næringspolitiske og geografiske forhold i Norge.

Statsminister Lars Korvald.

Handelsavtalen med EF innfrir de forventninger som ble stilt på forhånd. På enkelte punkter er den bedre enn ventet.

Resolusjon fra
Venstres landsmøte.

Har man vært av den oppfatning at for eksempel den svenske avtalen er god og at det ville være bra hvis vi kunne oppnå en liknende, så er man kanskje tilfreds.

Aftenposten 14/4 1973.

... det forløp som saken fikk ved folkeavstemningen og som har resultert i handelsavtalen, betyr at en vil måtte ordne Norges handelspolitiske forbindelser med EF på dette grunnlag i overskuelig tid framover.

DNA's formann,
Trygve Bratteli.

Handelsavtalen vil begrense utviklingsmulighetene for norsk industri, og industriforbundet anbefaler derfor at Norge på et senere tidspunkt slutter seg til EF som medlem.

Uttalelse fra
Norges Industriforbund.

EEC-NYTT

REDAKTØR: BJØRN BJØRNSSEN
Redaksjonskomité: Torstein Eckhoff, Berit As, Erling A. Hansen, Ove Larsen, Ivar Sekne og Per Øyvind Nielsen.

Perspektiv på handelsavtalen

Den 25. september i fjor valde det norske folket å stå utafør EF. Dette var ei avgjørd som var like viktig som dei som vart tekne i 1814 og 1905. At vi no er i ferd med å inngå ein handelsavtale med EF, betyr på langt nær like mykje.

Avtalen går som kjend ut på at tollene gradvis skal falla bort ved utførsel og innførsel av industrivarer til og frå EF-land. For einskilde fiskeri- og jordbruksprodukt er det og gjennomført tolllette. Dessutan inneheld avtalen visse føresegner som tar sikte på at ingen av partane legg hindringar i vegen for det frie varebytet. Den har i det heile stor likskap med EFTA-avtalen som vi tidlegare har inngått med andre europeiske land. Samanlikna med stoda i dag gjev avtalen norsk eksportindustri visse føremoner, medan ein del av heimeindustrien vår kanhende vil få problem for skuld skjerpa konkurranse. I så måte vil handelsavtalen få same verknader som medlemskap — men den skilnaden at føremonene for eksportindustrien og ulempene for heimeindustrien blir litt mindre for skuld unnataka på begge hald for dei såkalla «kjenslege varer».

Men dermed stoggar likskapen. Alt det andre som medlemskap ville ha førd med seg, unngår vi ved at vi nøyer oss med ein handelsavtale.

Vi blir ikkje bundne av Roma-traktaten og heller ikkje av Ministerrådet og Kommisjonen sine hundrevis av forordningar og direktiv. Mellom anna unngår vi å bli underlagt prinsippa om fri kapitalrørsle og arbeidskraftsrørsle og lik etableringsrett. Vi kjem heller ikkje med i nokon økonomisk og monetær union og vi slepp unna den utanrikspolitiske einsrettinga som er i ferd med å utvikla seg med utgangspunkt i Davignon-rapporten.

Dette fører mellom anna til at vi får større fridom i vår handelspolitikk med resten av verda enn vi ville hatt om vi hadde vorte medlem. Då ville EF-styremaktene ha fastsett tollsatsane våre overfor tredjeland og inngått handelsavtalar på våre vegne. Vi ville og ha vorte hindra i å føra inn billegge matvarer frå oversjøiske land, fordi vi ville ha vore bundne av EF si prisregulering av jordbruksprodukt. Vi ville ha sagt frå oss høvet til å føra ein sjølvstendig jordbrukspolitikk, og vi kunne ha mista einerette til fiske i kystfarvatna. Dermed ville vi ha tapt dei viktigaste virkemidla i distriktpolitikken, fordi det er jordbruk og fiske som er grunnlaget for den spreidde busettinga her i landet og gjer industrireising i utkantstrok mogleg.

Også på andre område ville medlemskap ha gjort oss økonomisk og politisk usjølvstendige, og dermed hindra ein sjølvstendig nasjonal politikk. Det kan nok vera at også handelsavtalen vil gjera oss meir avhengige av EF-landa, men ikkje på langt nær i same grad som medlemskap.

På den andre sida er det sjølv sagt rett at vi ikkje får medavgjerdsrett i EF utan å vera medlem. Men det er naivt å tru at vi som ville ha hatt mindre enn 2 prosent av folketalet i EF og omlag 5 prosent av røystetalet i Ministerrådet, kunne ha fått så stor innverknad på styret i EF at det ville ha vege jamt med den sjølvrådetten vi hadde gjeve frå oss.

Ja-pressa har gjort eit stort nummer av at Korvald-riksstyret ikkje har fått alle ønskja sine oppfylde under tingingane. Men det var berre det ein laut rekna med. Vi veit frå før at det ikkje blir gjeve ved dørene i Bryssel. Og vi bør avvise alle freistnader på å avspora ordskiftet om medlemskap med påstander om at handelsavtalen «ikkje er god nok». Som det er påvist andre stader i dette bladet er avtalen vel så bra som ein kunne venta. Og det er langt viktigare ting enn pilla reker og herda feitt som striden først og fremst gjeld. Hovudsaka er, no som før, om ein vil ha norsk sjølvstyre framfor «medavgjerdsrett» i EF.

Argumentene som forsvant

Tirsdag morgen Aftenposten 19. september 1972

Lied: Norsk petrokjemisk industri er uaktuelt ved en handelsavtale

Risikoen Hydro om petrokjemisk industri:
blir alt- **Handelsavtale**
for stor **vil sette bom!**

Norsk Hydro - med flere:

Petro-produksjon til Bamle

Norsk Hydro planlegger å etablere petrokjemisk industriproduksjon på Rafnes i Bamle. Det kan totalt dreie seg om mellom 500 og 700 arbeidsplasser hvis crackeren også legges dit. Og investeringene vil anslagsvis bli ca. 900 millioner kroner. Norsk Hydro reener med å ha

feltet som skal kunne gi grunnlag for Hydros planer i Bamle, og prosjektet kommer i tillegg til utbyggingen på Mongstad. I en redegjørelse fra Norsk Hydro heter det at et viktig siktepunkt for selskapet har vært å sikre og utvikle den videre produksjon av PVC (poly-

Om sviktende påstander

Eit mykje brukt argument på ja-sida var at vi i grunnen ikkje hadde noko val, og at vi neppe kunne få ein handelsavtale som den svenske. Denne avtalen var inngått ut frå den føresetnad at Noreg og Danmark vart medlemmer, sa dei.

Aftenposten skreiv 25. juli på leiarplass:

«La det med en gang være fastslått at dette angivelige «alternativ» er EF-debattens største bedrag hittil...

Fra ledende hold innenfor Fellesskapet har det gang på gang vært understreket at avtalene med Sverige og de øvrige land i «rest-EFTA» bygger på den utrykkelige forutsetning at Norge og Danmark blir medlemmer... Konsekvensen av EF-motstandernes holdning er at de kan skade Nordens sak... Det må være et tungt ansvar å bære.»

Ingen skal kunne seia at ikkje Aftenposten gjorde kva dei kunne for å skapa vanskar. Den norske sjefstingaren Jens Evensen er ikkje av dei som forsnakkar seg. Då avtalen var i hamn, sukka han til Dagblad-medarbeidaren Jon-Hjalmar Smith at det hadde «skapt vanskeligheter for forhandlingene fordi betydelige organer innen pressen etter min mening har rapportert på en så subjektiv måte at man nesten kan si at referentene har vært uriktige».

Om fisk

Før avstemningen ble det igangsatt en voldsom agitasjon overfor fiskerne og kystbefolkningen for å få dem til å stemme ja til EF med den begrunnelse at fisk og fiskeprodukter ellers ville få avsetningsvansker og møte tollmurer på 15-24 prosent.

«Det må anses som nok så sikkert at fisk og fiskevarer vil bli holdt utenfor handelsavtalen», het det i Stortingsmelding nr. 50, vedlegg 3. Andre sa det mer dramatisk: ... «det blir nesten uråd å bygge opp en videreforedlingsindustri», het det i «Hvorfor Ja til EF» (red. J. J. Holst og John Sanness).

Fiskeriatvaten ble meget gunstig for Norge viste det seg. Den binder oss ikke som et medlemskap ville ha gjort. De motlytelser Norge måtte foreta på landbrukssektoren var beskjedne i forhold til hva som ble oppnådd.

Om kapitalflukt

I utvetydige vendinger ble det gjort klart at vi kunne risikere masseflukt av industri fra Norge dersom vi ikke ble medlemmer. Ny produksjon ville bli lagt til EF.

«Usikkerheten med hensyn til fremtidige markedsforhold kan stimulere til norsk etablering av produksjon innenfor et utvidet EF i stedet for i Norge», het det i Stortingsmelding nr. 50, s. 173.

7 måneder etter avstemningen er det ingen tegn til at dette var en rimelig fundert spådom. De etableringer som har funnet sted utenfor Norge, er få og har ingenting med avstemningsresultatet å gjøre. Heller ikke aksjekursene tyder på noen pessimisme for fremtiden.

Om prisstigning

Ja-sida retta sterke åtak mot Folkerørsla når vi påstod at prisane ville stiga på ei rad daglegvarar dersom vi var blitt medlem av EF.

«Prisstigningen blir ubetydelig», hevdta Inger Louise Valle i Arbeiderpartiet si valavis. «Prisstigningen som følge av medlemskap vil ikke bli mer enn en ½ prosent årlig i en femårsperiode», hevdta Ronald Bye i sine foredrag.

Alt i februar hadde prisane på meieriprodukt i Danmark stege 20 prosent. Den sterke prisauken på daglegvarar både i England og Danmark etter medlemskapen, var sterkt framme under den alvorlege uroa på arbeidsmarknaden i begge landa.

Om petrokjemisk industri

I mylderet av argumenter som ble fremført i EF-debatten, var det noen som ble gjentatt oftere og med større styrke enn andre. Et av dem var påstanden om at vi ikke ville kunne bygge opp noen petrokjemisk industri hvis vi ikke ble medlemmer av EF. «Det antas... at oppbyggingen av en petrokjemisk industri i Norge ikke vil bli mulig hvis Norge ikke blir medlem av Fellesskapet», het det i Stortingsmelding nr. 50, s. 173. Andre uttrykte seg mer kategorisk, som montasjen t.v. viser. Realiteten var imidlertid noe annerledes som det også fremgår av bildet. Den øverste tittelen er fra Aftenposten 19. september 1972, den nederste fra Aftenposten 28. mars 1973.

Hjemmeindustrien

I debatten om handelsavtalen har man ofte oversett det faktum at også Norge har sine følsomme varer overfor EF.

For store deler av hjemmeindustrien, særlig tekstil, konfeksjon og skotøy, byr handelsavtalen på større fordeler enn medlemskap. For eksporten får norsk hjemmeindustri samme tollnedtrapping som ved medlemskap, mens importen blir bremset ved at tollene reduseres i en forlenget overgangstid. Denne delen av industrien får dermed tid til omstilling og rasjonalisering før den utsettes for den fulle EF-konkurransen. At en slik konkurranse kunne ha skapt store vanskeligheter for norsk hjemmeindustri, fikk vi erfare ved EFTA-medlemskapet.

Avtalens betydning illustreres av at tekstil og konfeksjonsindustrien alene sysselsetter nær 30 000 mennesker og at industrien fortrinnsvis ligger i distrikter med et svakt utbygget næringsliv. EF har betydelig ledig kapasitet for industrivarer, men norsk industri har hatt en lovende eksportutvikling for en del varer. Denne utviklingen kan nå følges opp i ly av avtalen.

Verkstedindustrien og stålprodusentene

En egen avtale er inngått med Kull- og Stålfellesskapet (EKSF) for produkter som råjern, stål, ferromangan, jernmalm, kull og koks (den såkalte norske modell). Tollene skal nedtrappes for alle produkter som ved medlemskap, unntatt for høykullholdig ferromangan som får 7 års overgangstid uten import-tak.

Innen Kull- og Stålfellesskapet finnes det egne regler for priser og konkurransevilkår. I de fleste avtalene mellom fellesskapet og EFTA-landene er det bestemt at disse reglene skal gjelde både mellom partene og internt i de land det er inngått avtale med. Sveits er et unntak, og EKSF har forbeholdt seg retten til å treffe beskyttelseiltak hvis den sveitsiske avtalen skaper problemer for EF.

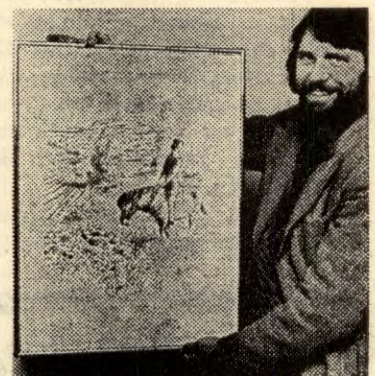
Norge har fått en annen avtale på dette punkt. Den innebærer at Norge bare er bundet til EKSF-systemet for sin eksport av stålprodukter til EF. De norske stålprodusentene betrakter det som en fordel å bli knyttet til prissystemet i EF, idet man mener det vil gi dem høyere priser.

Men samtidig vil stålforbrukerne i Norge, først og fremst den betydelige og sterkt ekspanderende verkstedindustrien, fortsatt kunne kjøpe sit stål til verdensmarkedets priser. De har i regelen ligget betydelig lavere enn prisene i EF. Dermed skulle avtalen i rimelig grad imøtekomme ønskene både fra stålforbrukere og stålprodusenter i Norge.

Minne-litografi

Hans Normann Dahl har laget et litografi for dem som ønsker et håndgripelig minne om EF-avstemningen. Motivet er Wergeland på Veslebrunnen.

Bildet får man kjøpt ved å sende 50 kroner til postgiro 208669. Inntekten går til Folkebevegelsen.

HAR DE GITT DERES BIDRAG?

Stortingsvalget er også EF valg

Alt arbeid vi har gjort til nå, kan være forgjeves hvis ikke avstemningsresultatet blir sikret i Stortinget.

Velgerne må få vite hvor kandidatene for de forskjellige partiene står i EF-spørsmålet før valget.

Folkebevegelsen planlegger et informasjonsopplegg som skal nå fram til alle stemmegivere. Vi vil offentliggjøre kandidatens svar på våre spørsmål om deres holdning til EF. Vi mener også velgerne har krav på å få vite valgets betydning i et EF-lys. Disse informasjonene kan vi få fram til alle husstander i landet hvis våre medlemmer og sympatisører mener det er viktig nok til at de vil gi sin støtte. Bare Folkebevegelsen vil — og kan — påta seg denne oppgaven.

Folkebevegelsen nettopp nå

Av Arne Haugestad

Handelsavtalen er i hovedsak blitt slik Folkebevegelsen hevdet. På en rekke områder er den blitt bedre enn vi forespeilet, på enkelte punkter kunne vi ønsket oss den noe annerledes. Totalt sett er den bedre enn det som ble lagt til grunn i Folkebevegelsens hoveddokument for Folkeavstemningen, Motmeldingen.

Selv om tilhengers mangfoldige spådommer er gjort til skamme, forsøker de likevel gjennom pressen å skjule denne kjensgjerning. Det vil være farlig lettvindt fra vår side bare å se dette som uttrykk for en dårlig taperholdning. Vi må også vurdere den fortsatte kampanje, særlig fra Høyre og Seips Nye Folkeparti, som uttrykk for et langsiktig mål. Dette mål er å diskreditere avtalen samtidig med at en søker å skape en opinion, eller inntrykk av en opinion som stemmer med tilhengers ønsker.

I neste omgang må vi gå ut fra at et slik kunstig skapt nytt grunnlag blir benyttet som basis for nye fremstøt for medlemskap. At dette er målet, er ikke spekulasjoner fra vår side. Det sies mer eller mindre direkte fra medlemskapskred. Samtidig må vi kunne fastslå at fortsatt kampanje for medlemskap stadig

klarere får stempel av høyrepolitikk.

Etter folkeavstemningen trappet Folkebevegelsen ned praktisk talt hele virksomheten. Men den utvikling tilhengerne skapte gjennom press fra massemedia og tilsvarende meningsmålinger, tvang oss til å legge forholdene til rette for i alle fall et minimum av motinformasjon.

Dette nummer av EEC-Nytt har vært det første arbeidsmål. Vi må gi den nødvendige orientering om handelsavtalen med bakgrunn i kjensgjerningene fra forhandlingene og med bakgrunn i det helhetssyn som grunnlaget for vårt Nei 25. september i fjor. Avisen er gjort mulig gjennom økonomisk støtte fra våre medlemmer. Ved hjelp av vårt apparat tar vi sikte på en størst mulig spredning.

Nå som før er den frivillige innsats fra Folkebevegelsens tillitsmenn, medlemmer og sympatisører den viktigste ressurs i informasjonsvirksomheten.

Vårt neste arbeidsmål er å gi det nødvendige EF-perspektiv på valget til høsten. Dette er imidlertid avhengig av at vi kan skaffe de tilstrekkelige midler.

Vi planlegger en landsomfattende avis før valget. Den

skal komme ut på landsdelsbasis med sikte på spredning til alle landets husstander. Avisen vil redegjøre for hvorfor det er nødvendig å stemme ut i fra ens egen holdning til EF. I tillegg vil den inneholde svarene fra stortingskandidatene i de enkelte distrikter og hvordan de vil stille seg til EF i kommende periode. Kandidatene vil bli spurt såvel om sitt standpunkt til handelsavtale/medlemskap som til stortingsrepresentant Erling Petersens forslag til endring av Grunnlovens § 93. Dette siste tar som kjent sikte på å lette adgangen til innmeldelse gjennom et redusert flertall i Stortinget. Forslaget må sees i sammenheng med den kampanjen som nå føres fra tilhengerne med sikte på å legge grunn for nye framstøt for medlemskap.

Folkebevegelsen vil ikke engasjere seg for noe politisk parti, men gir generell støtte til alle EEC-motstandere.

Det har fra enkelte hold — også blant motstanderne av medlemskap — vært hevdet at diskusjonen om EF-tilknytningen hører fortiden til og dessuten at det ikke er aktuell politikk å sammenligne handelsavtalen med hva medlemskap ville innebære. Det kunne nok være ønskelig om disku-

sjonen om medlemskap kunne innstilles, men dette bestemmes ikke av oss. Det er tilhengerne som har fortsatt denne del av debatten, og passivitet fra vår side vil lede til at tilhengerne får råde grunnene alene. Dette er så meget mer betenkelig som nettopp ulempene ved medlemskap fortsatt utgjør de viktigste argumenter for handelsavtalen. Så lenge tilhengerne arbeider for medlemskap, er det vår oppgave å minne om hvorfor folket sa Nei 25. september.

På samme måte vil en isolert vurdering av handelsavtalen begrense debatten til å gjelde visse deler av vår eksportindustri. Det er viktig å påvise at handelsavtalen er god isolert sett, men viktigst er det likevel stadig å minne om hovedsaken — vår frihet til å føre en selvstendig økonomisk og nasjonal politikk.

For å følge opp våre målsettinger, er vi fremdeles fullstendig avhengig av økonomisk støtte fra våre medlemmer og sympatisører. Dette er grunnen til at det sammen med dette nummeret av EEC-Nytt følger en postgiroblankett. Bruk den og gjør det mulig for oss å demme opp for EF-tilhengers overtak i massemedia foran høstens viktige valg.

industri kunne selge med redusert toll eller helt tollfritt 320 000 tonn til EF. (Eksporten i fjor var 372 000 tonn.)

For det tredje er det viktig å merke seg at den prisoppgang for råaluminium som allerede har funnet sted, er større enn den toll på 7 prosent det er snakk om, og som reduseres gradvis.

Den norske aluminiumsindustri er for en stor del dominert av amerikansk, sveitsisk og kanadisk kapital. EF fryktet konkurransen fra denne industrien, som fremstår som

en av de mest konkurransekraftige i verden.

For aluminium halvfabrikata er det oppnådd en avtale som gir gode fremtidsutsikter. Allerede under de eksisterende tollforhold har det vært en kraftig vekst i eksporten. De gunstige import-takene i handelsavtalen vil gi rom for fortsatt betydelig vekst.

Investeringsplanene for norsk aluminiumsindustri er allerede i dag langt større enn industrien kan regne med å få tildeling til av de nasjonale kraftressurser.

52

Dette bilmerket med flaggstripe kan nå kjøpes fra Folkerørsla. 52-talet er ei påminning om det talet på nei-representanter vi bør få på det komande Stortinget. Da er vi trygge. Prisen er kr. 3,-. Bruk Folkerørsla sin postgiro nr. 20 86 69. Jakkemerke med det same motivet, kostar ei krone. Hugs å melde frå kva summen gjeld.

Brosjyre om handelsavtalen

Handelsdepartementet sin brosjyre om handelsavtalen ligg no føre. Den kan ein få gratis ved å venda seg til Handelsdepartementet, Oslo - dep., Oslo. I ei stutt oversiktleg form gjev den eit greitt oversyn over dei viktigaste punktene i avtalen.

Stortingsproposisjon nr. 126 Om ratifikasjon av handelsavtalen mellom Norge og EF og 8 særtrykk av avtalane ligg føre i bokhandlane.

HANS NORMANN DAHL
BJØRN BJØRNSSEN

det var en gang en folkeavstemning..

Blant vårens bøker er Hans Normann Dahl og Bjørn Bjørnsens «Det var en gang en folkeavstemning...» Bjørnsen har teksten Hans Normann Dahls tegninger fra høydepunktene i EF-striden i fjor høst. Sammen gir de et inntrykk av hvordan de opplevde striden på Folkebevegelsens side. Boka er ikke blitt særlig velvillig mottatt av jappressen.

Aluminiumsindustrien

Søkelyset er blitt sterkt rettet mot aluminiumindustrien fordi råaluminium har fått 2.5 års forlenget tollnedtrapping.

Det er grunn til å tro at en stor del av argumentasjonen på dette punkt er politisk, ikke saklig, fundert.

For det første er det i handelsavtalen innrømmet bety-

delige kvoter for import til EF av råaluminium til redusert toll. For det andre kan ytterligere store kvanta få tollfrihet til EF-land som skal bruke aluminiumen til bearbeidelse og videreeksport. (I år tilsammen 270 000 tonn). Disse kvotene økes fra år til år, og i 1975 vil norsk aluminium-

Send et beløp, stort eller lite, til postgiro 20 86 69

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515, Sentrum — Oslo 1 - Postgironummer 208669

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06.

Trykt i A/S Dagbladet, Oslo.